

ע"פ 1748/17 - יוסף עמית נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 1748/17

כבוד השופטת ע' ברון
יוסף עמית

לפני:
המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע ב-ת"פ 14-10-24155 שניתן ביום
26.1.2017 על ידי כבוד השופט א' משניות

ט"ז באדר התשע"ז (14.03.17)

תאריך הישיבה:

עו"ד אייל אבולפיה
עו"ד מיכל בלומנטל

בשם המבקש:
בשם המשיבה:

החלטה

ביום 26.1.2017 נגזר דינו של המבקש ל-26 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי תקופת מעצרו (בתקופה שבין 1.10.2014 לבין 12.3.2015) וכן לעונשים נלווים. כך לאחר שבמסגרת עסקת טיעון הודה המבקש בעבירות סמים שיוחסו לו. המבקש מערער על עונש המאסר שנגזר עליו, כאשר עיקר טיעונו נסוב על שניים: הפליה נטענת בעונש המאסר שנגזר עליו מחד גיסא (26 חודשים) לבין עונש המאסר בן 12 חודשים שעליו הסכימה המשיבה עם מי שנאשם יחד איתו בשניים משלושת האישומים שיוחסו למבקש (דינו של האחר נגזר ביום אתמול, 13.3.2017); וכן שיקולי שיקום שלטענת המבקש לא ניתן להם משקל מספיק בגזר הדין. בד בבד הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו.

בהחלטתי מיום 5.3.2017 הוריתי על עיכוב עונש המאסר עד למתן החלטה אחרת תוך שקבעתי דיון במעמד הצדדים להיום, 14.3.2017. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים הגעתי לכלל דעה כי יש אמנם מקום להיעתר לבקשה ולעכב את ביצוע רכיב המאסר בפועל שבגזר הדין עד להכרעה בערעור. כך לנוכח תקופת המאסר בפועל שנגזרה על המבקש בניכוי תקופת מעצרו; כך לנוכח הליך השיקום הלא מבוטל שאותו נטל המבקש על עצמו; וכך בעיקר לנוכח העובדה שמאז 15.6.2016 משוחרר המבקש בתנאי מעצר בית לילי בלבד בין השעות 01:00-06:00 לפנות בוקר, ואין טענה מצד המשיבה כי הפר איזה מהתנאים המגבילים שהושתו עליו. על כן ועל מנת לתת סיכוי לערעור, ומבלי להביע כל עמדה בעניין זה לגופו, ניתן בזה צו לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל כאמור כאשר תנאי השחרור בערובה שבהם נתון המבקש יוותרו בעינם, לרבות צו עיכוב יציאה מן הארץ שעליו הורה בית המשפט המחוזי בהחלטה מיום 26.1.2017 מיד לאחר הינתן גזר הדין.

ניתנה היום, ט"ז באדר התשע"ז (14.3.2017).

שׁוֹפֵט
